

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-DZIAŁDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 208. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 czerwca 1934 r. w sprawie trybu postępowania w zakresie korzystania z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku o popieraniu elektryfikacji.

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 czerwca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1931 r. o konserwowaniu artykułów żywności. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 12 lipca 1934 r. Nr. 61, poz. 521).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

208.

OBWIESZCZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 czerwca 1934 r.

w sprawie trybu postępowania w zakresie korzystania z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku o popieraniu elektryfikacji.

W sprawie trybu postępowania w zakresie korzystania z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku o popieraniu elektryfikacji (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 633) podaję do wiadomości co następuje:

§ 1. Z ulg określonych w art. 2 powołanego rozporządzenia korzystają uprawnieni w rozumieniu art. 1 tegoż rozporządzenia, o ile w celu elektryfikacji okręgów elektryfikacyjnych Państwa (art. 1 p. 5 powołanego rozporządzenia) albo zbytu energii innym uprawnionym, mającym ten sam cel, zobowiążą się wybudować, rozbudować i eksploatować w terminie i czasie, określonych w uprawnieniu:

a) wytwórcze zakłady elektryczne, posiadające przynajmniej jedną z czynnych jednostek maszynowych o mocy 10.000 kVA lub wyżej, a jeśli zużytkowywać będą jako źródło energii torf, węgiel brunatny, gazy ziemne lub spadki wodne, o mocy 3.000 kVA lub wyżej, albo

b) linie elektryczne na napięciu 30.000 V lub wyżej.

Na obszarze województwa: nowogródzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wileńskiego i wołyńskiego z ulg, określonych w art. 2 powołanego rozporządzenia, korzystają ci uprawnieni, którzy zobowiążą się wybudować i eksploatować w terminie, przewidzianym w uprawnieniu, jako przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, samodzielne wytwórczo-rozdzielcze zakłady elektryczne o jakiegokolwiek mocy i napięciu, lub zakłady elektryczne przesyłowo-rozdzielcze na napięciu 6.000 V lub wyżej.

Z ulg korzystają uprawnieni, czyniący zadość wymaganiom ustępu 1 bez względu na to, czy elektryfikacji całego okręgu elektryfikacyjnego podjęli się sami, czy też obok innych uprawnionych.

§ 2. Warunkiem korzystania z ulg, określonych w art. 2 powołanego rozporządzenia, jest wykazanie się kapitałem zakładowym w wysokości równej conajmniej 1/3 zamierzonych inwestycji lub zobowiązanie się do pokrywania kapitałem zakładowym conajmniej 1/3 tychże inwestycji.

§ 3. Podanie o stwierdzenie prawa do ulg i zakresu ulg ma być wnoszone do Ministra Przemysłu i Handlu w 4 egzemplarzach:

Powinno ono zawierać:

1) powołanie się na odnośne postanowienia uprawnienia rządowego (art. 1 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) zawierającego zobowiązania, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2 niniejszego obwieszczenia, w razie zaś braku takichże zobowiązań w uprawnieniu, odpowiednio osobne zobowiązanie;

2) wskazanie miejsca budowy lub rozbudowy zakładu elektrycznego;

3) opis budowy lub rozbudowy zakładu elektrycznego;

4) dowody stwierdzające posiadanie przez petenta w przedsiębiorstwie elektrycznym kapitału, o którym mowa w § 2 niniejszego obwieszczenia, bądź zobowiązanie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 powołanego rozporządzenia, nadto kosztorys zamierzonych inwestycji oraz ostatni bilans, a o ile chodzi o spółki, oprócz tego statut względnie umowę spółkową i wyciąg z rejestru handlowego;

5) wniosek o wydanie decyzji, stwierdzającej prawo do ulg, o które chodzi petentowi.

Petent może wnosić podanie nietylko po uzyskaniu uprawnienia, ale także i w toku starania się o to uprawnienie.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu po otrzymaniu podania i stwierdzeniu, że zachodzą warunki podane w art. 1 powołanego rozporządzenia, wydaje po porozumieniu się z zainteresowanymi Ministrami decyzję, stwierdzającą prawo do ulg i ich zakres.

Decyzję ogłasza się w „Monitorze Polskim” i komunikuje się ją na piśmie petentowi, oraz właściwemu urzędowi skarbowemu (§ 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

§ 5. Ogłoszona w „Monitorze Polskim” decyzja obowiązuje właściwe władze i organa publiczne, które winny zastosować ulgi w zakresie, ustalonym w decyzji.

W szczególności, o ile chodzi o ulgi z art. 2 ust. 1 pkt. 1, 2 i 3 powołanego rozporządzenia, organ, który w braku zwolnienia od opłaty byłby powołany do jej wymierzenia (notariusz, urząd skarbowy względnie urząd opłat stemplowych, związki samorządowe), opierając się na ogłoszonej w „Monitorze Polskim” decyzji, opłaty nie wymierza.

§ 6. Kwoty, uiszczone przed stwierdzeniem prawa do ulgi tytułem opłat stemplowych od pism, wymienionych w pkt. 1 i 2 art. 2 powołanego rozporządzenia, będą zwrócone na skutek odwołania (art. 46 i 47 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), wniesionego bądź w ciągu miesiąca od wymierzenia opłaty, bądź w ciągu miesiąca od doręczenia uprawnionemu decyzji stwierdzającej prawo do ulgi.

§ 7. Kontrolę dotrzymania warunków, na których podstawie uprawniony korzysta z ulg, wykonywa Minister Przemysłu i Handlu.

§ 8. Jeżeli Minister Przemysłu i Handlu stwierdzi, że uprawniony nie dopełnia w całości lub choćby częściowo zobowiązań, wymienionych w art. 1 powołanego rozporządzenia, udziela mu terminu na ich dopełnienie, po którego bezskutecznym upływie zgłasza na Radę Ministrów wniosek o cofnięcie ulg w całości lub częściowo. O cofnięciu ogłasza się na koszt uprawnionego w „Monitorze Polskim”.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) H. Floyar-Rajchman.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 czerwca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1931 r. o konserwowaniu artykułów żywności.

Na podstawie art. 8 punkty a), c) i e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 597) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1931 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, o konserwowaniu artykułów żywności (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 559) wprowadza się następujące uzupełnienia:

1. W § 4 w punkcie 2 po wyrazach „kwas mrówkowy” dodaje się przecinek i wyrazy „azotyn sodowy”.

2. W § 5 dodaje się liczbę 5 treści następującej:

„5. Azotyn mięso i przetwory 0,02 g na 100 g sodowy mięsne produktu

Azotyn sodowy jest dopuszczalny do konserwowania mięsa i przetworów mięsnych jedynie pod postacią równomiernie mieszanej z solą kuchenną, zawierającej nie więcej niż 0,5% azotynu sodowego.

Mieszanina ta w sprzedaży lub innym obiegu oraz przy użyciu do konserwowania mięsa i przetworów mięsnych musi mieć na opakowaniu uwidocznione w sposób wyraźny:

a) nazwisko (firma) wytwórcy lub upoważnionego zastępcy,

b) adres wytwórni,

c) napisy: „Sól do konserwowania mięsa” i „Chronić przed wilgocią”,

d) procentową zawartość azotynu sodowego oraz dwie czerwone wstęgi, całkowicie okalające naczynie, szerokości co najmniej 2 cm na naczyniach do 5 kilogramów wagi, a 5 cm na naczyniach powyżej 5 kilogramów wagi”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorewski.

(Dz. U. R. P. z dnia 12 lipca 1934 r. Nr. 61, poz. 521).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi na zorganizowanie akcji zbiorczej w czasie od 1-go sierpnia do 15 września r. b. w postaci sprzedaży nalepek za pośrednictwem urzędów i agencji pocztowych.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych

W dniu wczorajszym przybyli do Belwederu: Komendant Centrum Wyszkożenia Kawalerji płk. inż. Podhorski oraz komendant Szkoły Podchorążych Kawalerji w Grudziądzu ppłk. Cho-